

Kenneth Sørensen

Den nye verdensreligion

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

DEN NYE VERDENSRELIGION

Kenneth Sørensen

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Den nye verdensreligion

Af Kenneth Sørensen

"Jorden bliver ikke forandret til det bedre, før bevidstheden hos menneskeheden forandres. Vi lover at arbejde for en transformering af både det enkelte menneske og den kollektive bevidsthed, at vække de åndelige kræfter ved hjælp af refleksion, meditation, bøn og positiv tænkning til hjertets forvandling. Sammen kan menneskeheden flytte bjerge! Uden villighed til at vove og en vilje til at yde ofre kan der ikke ske fundamentale ændringer i menneskehedens situation! Derfor forpligter vi os til global etik, til at forstå hinanden, til socialt godgørende, fredsskabende og miljøvenlige aktiviteter. Vi inviterer alle mennesker – uafhængigt af tro – til at gøre det samme".

Towards a Global Ethic, 1993 Parliament of the World's Religions

På tærsklen til en ny verdensreligion

Som følge af globaliseringen er der inden for de seneste 100 år sket en markant udvikling i religionernes indbyrdes forhold. Globaliseringen har medført en øget tilnærmelse mellem verdens folkeslag og dermed også af de forskellige religiøse udtryk. Universalismen og den enhedsskabende udvikling har haft stor betydning for udbredelsen og anerkendelsen af åndsvidenskaben. I nutiden er der to markante strømninger. Dels er der en øget bevidsthed om værdien af interreligiøs dialog – en bestræbelse der *ikke* går ud på at skabe en ny verdensreligion. Derimod handler det om at anerkende hinandens forskelligheder og værdien af mangfoldighed. Religionernes Verdensparlament skal ses i det perspektiv.

Den anden strømning er den esoteriske bevægelse, som sandsynligvis er årsag til den første. Den viser sig som en tiltagende erkendelse af menneskehedens fælles åndelige ophav. Det er en anerkendelse af, at der eksisterer en indre kerne, som altid har været det essentielle aspekt i de traditionelle religioner. Det er en esoterisk kerne, som er grundlaget for fremtidens åndelighed og en ny universel verdensreligion, som understøttes af verdensreligionernes voksende venskab. Den første strømning beskrives først, og herefter omtales den nye verdensreligion.

Verdensreligionernes første parlament i Chicago i 1893

Religionernes Verdensparlament

Siden 1893 – hvor religionerne havde deres første Verdensparlament i Chicago – har man fokuseret på religionernes fredelige sameksistens. Mødet var en skelsættende begivenhed i religionernes historie, for i løbet af 17 dage blev mere end 4.000 mennesker for første gang konfronteret direkte med andres basale livsværdier i et samlet forum. Religionernes Verdensparlament blev afholdt i forbindelse med verdensudstillingen i Chicago som led i den internationalisering, udstillingen satte fokus på.

Mødet blev afviklet i en atmosfære af respekt og tolerance over for hinandens religiøse opfattelser, og i de efterfølgende år blev der for alvor sat gang i en dybtgående religionsdebat – ikke mindst en debat om, hvad der er kristendom. Verdensparlamentet blev i praksis den begivenhed, der indledte religionernes tilnærmelser til hinanden, og en kulmination på en proces, der i mere end 100 år har bragt Østens visdom til Vesten. Det har lige siden skabt en bevægelse mod større enhed religionerne imellem, og et ønske om at bringe religionerne sammen i et nyt fællesskab.

1993 parlamentet – mod en global etik

I 1993 samledes Verdensparlamentet igen i Chicago for at fejre hundredåret, men også for at indlede og genføde et mere formaliseret samarbejde i tiden fremover. I 1993 samledes over 8.000 religiøse ledere og tilhængere for at diskutere religionens og åndelighedens rolle i det nye årtusinde.

Organisationen, som sponsorerede begivenheden – *The Council for a Parliament of the World's Religions* (CPWR) – har taget arven og ånden op fra parlamentet i 1893 og fortsætter aktiviteterne fremover ved hjælp af internationale initiativer. CPWR

har til opgave at pleje interreligiøs dialog og samarbejde rundt omkring i verden. Fokuspunktet for 1993-mødet var dokumentet: *Towards a Global Ethic* ("På vej mod en global etik"), der formulerede en række etiske værdier, som religionerne har til fælles, og ønsket er, at de indarbejdes i værdisættet for verdens ledende institutioner. Artiklens indledende citat stammer fra erklæringen.

Dokumentet blev underskrevet af næsten 200 religiøse og åndelige ledere verden over, og det betonedes som sagt en række etiske værdier. Herunder:

- Undlad at slå ihjel
- Undlad at stjæle
- Undlad at lyve
- Undlad at begå umoralske seksuelle handlinger

Punkterne bliver desuden understreget af fire erklæringer:

*Vis respekt for liv.
Optræd ærligt og pålideligt.
Tal og optræd sandfærdigt.
Respektér og elsk hinanden.*

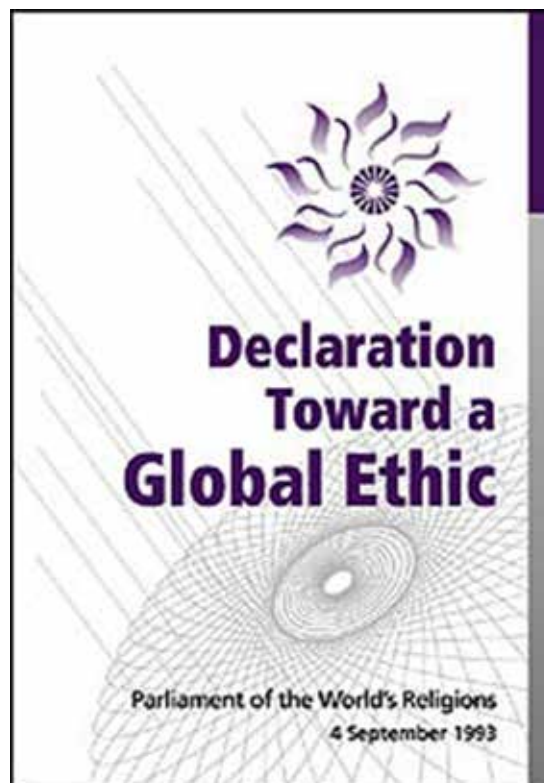
Dokumentet *Towards a Global Ethic* foreslår, at erklæringerne fører til fire vitale forpligtelser:

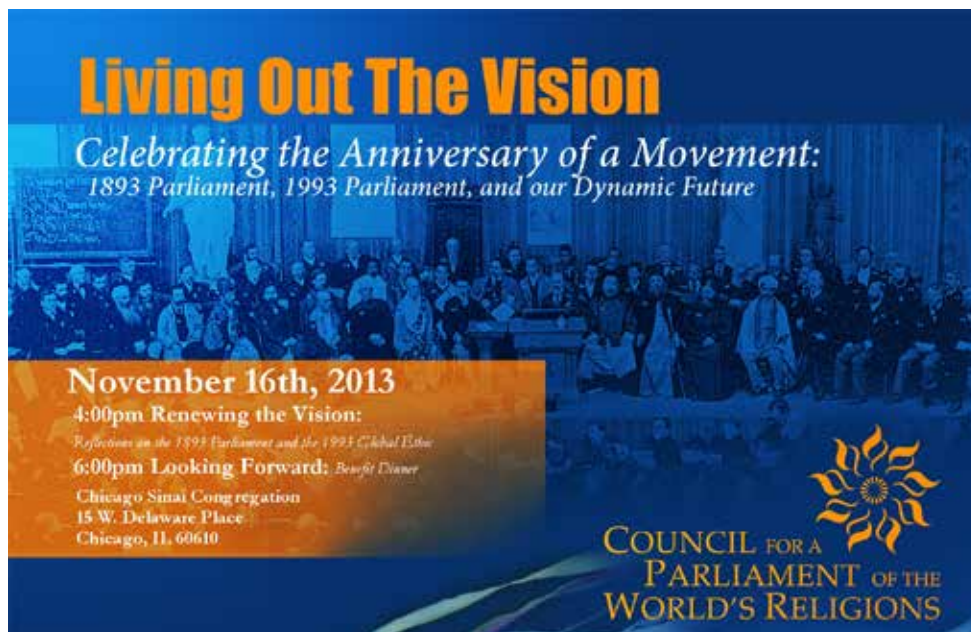
- Forpligtelse til en ikke-voldelig kultur og respekt for liv.
- Forpligtelse til en solidarisk kultur og en retfærdig økonomisk orden.
- Forpligtelse til en kultur med tolerance og et liv i ærlighed.
- Forpligtelse til en kultur med lige rettigheder og partnerskab mellem kønnene.

Meningen med erklæringen om den globale etik skal først og fremmest bidrage til en ændring af det enkelte menneskes holdning til medmennesket og naturen, for verden forvandles kun, hvis det enkelte menneske forvandles.

Religionernes Verdensparlament i Cape Town

I 1999 samledes Religionernes Verdensparlament igen – denne gang i Cape Town, Sydafrika. Over 7.000 mennesker fra forskellige trosretninger og 75 nationer verden over samledes for at dele visdom, indsigter og inspiration. Møderne havde *ikke* til hensigt at skabe en ny verdensreligion, men at fremme samarbejde og fællesskab, hvor mangfoldighed anerkendes og respekteres. Men man ønskede også at tilbyde nye løsninger på de omfattende globale problemer, som menneskeheden konfronteres med i nutiden. Temaerne på konferencen var bl.a. interreligiøse møder, mulighed for netværksdannelse, et opråb om skabende engagement til løsning af de mange globale problemer og en eksponering af grupper over hele verden, der tilbyder en humanitær indsats i forbindelse med Verdensparlamentet.

Essensen af Verdensparlamentet blev udtrykt i dokumentet: *A Call to Our Guiding Institutions* ("Et opråb til vores ledende institutioner"). Det er et dokument, der henvender sig til de mange institutioner, der har afgørende indflydelse på menneskehedens praksis i nutiden. Dokumentet tager udgangspunkt i den fælles etik, der blev udtrykt på 1993-mødet, og det skitserer løsninger til en mere retfærdig og harmonisk verden. Overordnet kan man sige, at essensen i dokumentet forsøger at skabe intelligente løsninger på fælles menneskelige problemer. Målsætningen er skabelse af rigtige menneskelige relationer.

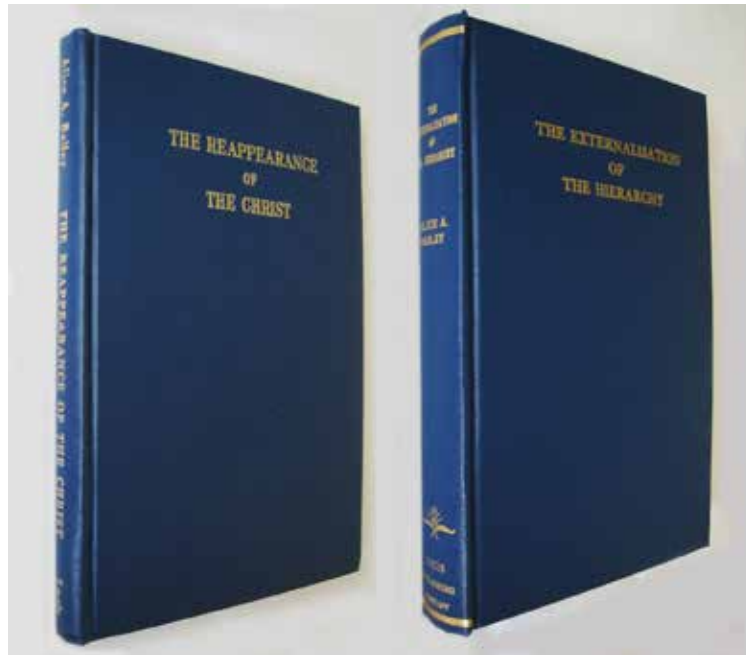
Religionernes Verdensparlament er en tilbagevendende begivenhed hvert femte år. Det er et kraftfuldt, synteseskabende initiativ, der inspirerer mennesker over hele verden til at gå sammen i en fælles bestræbelse for at skabe en bedre verden for alle.

På tærsklen til en ny verdensreligion

Herefter er det tanken at fokusere på den anden strømning, som går et skridt videre end initiativet fra Verdensreligioners Parlament.

Udsagnet om at menneskeheden står på tærsklen til en ny verdensreligion, rejser umiddelbart en række spørgsmål, som det er nødvendigt at få afklaret. Hvem påstår, at en ny verdensreligion er på vej? Og hvordan kan man identificere den? Det er først og fremmest den engelske forfatter og esoteriker Alice A. Bailey, der i samarbejde med den tibetanske mester Djwhal Khul har informeret verden om visionen om en ny verdensreligion. Det skete i slutningen af 1930'erne og i begyndelse af 40'erne – og navnlig i bøgerne *The Reappearance of the Christ* og *The Externalisation of the Hierarchy* beskriver visionens centrale teser.

Et af de tydeligste udtryk for, at den nye verdensreligion er på vej, er udbredelsen af nye åndelige bevægelser og impulser, som går under fællesbetegnelsen New Age. Bevægelserne spænder fra seriøse pionererne inden for humanistisk psykologi til useriøse fantastere. Men erkendelse af sjælen og menneskets guddommelighed, samfundsengagement og en holistisk tilgang til politik, religion og kultur er de bærende værdier i den seriøse del af den nye åndelighed eller New Age-strømning.

Det væsentligste træk ved bevægelsen er det udogmatiske og løst forbundne netværk af åndeligt orienterede mennesker, der deler en række fælles idéer og holdninger. Den nye åndelighed udmærker sig først og fremmest ved at være en *erkendelsesvej*, som menneskeheden kan praktisere, og ikke et *trossystem*, hvor man kræver loyalitet og blind tro på en række indiskutable dogmer. Den baserer sig desuden på de oprindelige esoteriske værdier og erkendelser i de traditionelle religioner, ud fra den kendsgerning, at udgangspunktet for alt nyt er de oprindelige og universelle sandheder. Erkendelserne og sandhederne omtales i det følgende.

Den nye verdensreligions mennesker

Det er derfor indlysende, at den nye verdensreligion ikke baseres på et nyt gejstligt hierarki, der består af biskopper, imamer eller lamaer. Fællesskabet i Den Nye Tidsalders åndelighed skal i højere grad baseres på et indre værdisæt og et indre arbejde end på ydre autoriteter, ydre doktriner og et ydre trossamfund.

Man kan også konkludere, at deltagelse i den nye verdensreligion ikke afgrænses til bestemte sociale, politiske eller religiøse grupperinger. Den vil derimod betone de universelle værdier, der findes i alle religioner og have samme respekt for både Østens og Vestens indviede og mestre. Den nye verdensreligion skal sammensættes af alle holistisk, humanistisk og åndeligt orienterede tænkere, der arbejder for menneskehedens enhed. Det er mennesker, der sætter enhed over dogmatisk lærdom, og som ikke tænker separatistisk i begreber som "rettroende" og "hedninger", "rene" og "urene", "frelste" og "fortabte" osv. Det er bl.a. de omstillingsparate og konsensusøgende mennesker, man finder i åndelige miljøer. Det er en gruppe af esoterikere, og deres fundament kan være kristendom, hinduisme, buddhisme, jødedom, islam eller åndsvidenskabelig ideologi.

Deltagerne i den nye verdensreligion tænker i universelle baner. De går ind for enhed, men ikke for ensartethed. Mottoet er "*enhed i mangfoldighed*". De går ind for holisme, men ikke kollektivisme. De ser det som naturligt, at de har individuel frihed til at nå frem til deres egen sandhed, og at det er menneskets ukrænkelige ret.

Ingen fælles religion

Den nye verdensreligion skal ikke afskaffe, bekæmpe eller forene de traditionelle religioners teologiske udformninger. Den skal ikke være en fælles religion i betydningen, en religion, der består af et kompromis eller en kombination af de traditionelle religioners teologiske indhold. Det er urealistisk at forene de mange religioners teologiske tankegods, som desuden ofte er materialistisk. Verdens religioner er ganske enkelt uforenelige.

Buddhismens betoning af reinkarnation, karma og et "gudløst" univers, kan f.eks. ikke forenes med kristendommens ét-livs-doktrin, nådelære, troen på en personlig Gud og forestillingen om Gud Fader den almægtige i Himlen. Det er heller ikke ønskværdigt at ophæve de mange forskellige veje til guddommen. Der er skønhed i mangfoldigheden. Den har værdi for menneskeheden, og den er værd at bevare. Den nye verdensreligion vil tage udgangspunkt i de store verdensreligioners *esoteriske lære*, som kaldes *den evige visdom*, der findes som en dybere strømning i alle historiens trossamfund. Den evige visdom er ikke ny. Det er menneskehedens allerdybeste åndelige og universelle hemmeligheder, som i løbet af de seneste 125-150 år er blevet gjort tilgængelige for offentligheden. Det er en visdom, som nu og i fremtiden i stadig stigende grad vil skabe grundlag for en ny verdensomspændende åndelig praksis.

En af de grundlæggende erkendelser, som den esoteriske lære formidler, er, at alle former for udvikling sker indefra og udefter. Eller sagt på en anden måde, så har alle ydre aktiviteter sin kilde i idéernes indre verden. Det samme gælder den nye verdensreligion. Den eksisterer allerede på de indre planer som en grundstruktur, der gradvis kommer til syne i menneskehedens kollektive bevidsthed, efterhånden som verdens tænkere kontakter og formulerer idéen.

Den nye verdensreligions 9 antagelser om Gud og skabelsen

Den nye verdensreligion vil antage form omkring ni antagelser om Gud og skabelsen. De er påvist af religiøse tænkere overalt i verden. Man kan sige, at de udgør essensen af de gamle religioner. Menneskeheden vil formulere sine teorier om Gud på følgende ni antagelser:

1. Kendsgerningen om Gud

Det er kendsgerningen om eksistensen af den højeste åndelige realitet, en skabende guddommelighed, som man i kristendommen kalder Gud, men som i andre religioner og systemer kaldes Allah, Parabrahman, Tao, Ahura Mazda, Den Store Ånd, Den Ene, Dharmakaya, Waheguru, Det Absolutte og meget andet. Det er en kendsgerning, der betoner eksistensen af en *transcendent* skaber. Alt eksisterende er skabt af en skaber, og alt opretholdes af skaberens vilje. Men skaberen er større end det skabte eller som Sri Krishnas siger det i *Bhagavad Gita*: "Med en lille del af mig selv opretholder jeg hele Universet".¹

Det er alment accepteret, at buddhisterne ikke tror på en skaber. Ikke fordi Buddha har benægtet skaberens eksistens. Det gjorde han aldrig, men for Buddha var oplysning vigtigere end kosmologiske betragtninger. Han sagde imidlertid: "Der findes noget ufødt, ikke-skabt, ikke-manifesteret, usammensat, og uden det ufødte ikke-eksisterede, ville det ikke være muligt at blive født, skabt, manifesteret og sammensat".²

1 *Bhagavad Gita*, 10,42

2 *Udana*, 8,3

2. Kendsgerningen om menneskets slægtsskab med Gud

Kendsgerningen om den transcendent skaber peger på eksistensen af den *immanente* (iboende) Gud. Dvs. at i alt skabt – og derfor også i hvert eneste menneske – findes der et guddommeligt aspekt, som er livet, energien og kernen i mennesket. I kernen af både et atom og et menneske findes der en "levende ild", som kan kontaktes, belives og udvikles til et niveau, hvor mennesket bliver "*fuldkommen som Faderen i Himlen er fuldkommen*". Den guddommelige gnist er udsprunget af skaberens væsen og indbygget i alt eksisterende, og den er en garanti for enhver pilgrims rejse tilbage til "Faderens hus". I Østen er den indre guddom kendt som den evige Atman. Det er en sandhed, som Paulus beskrev med ordene: "*Gud er ikke langt fra en eneste af os, for i Ham lever vi, ånder vi og er vi*",³ – og det samme udtrykkes med ordene "*Kristus i jer, herlighedens håb*".⁴

Buddhismens svar på menneskets indre guddommelige gnist besvarede Dalai Lama på følgende måde ved et religiøst fællesmøde:

"Lige inden morgenmeditationen havde jeg en kort samtale med Fader Laurence. Han gjorde opmærksom på, at den kristne teologi indeholder en tro på, at alle mennesker er skabt i Guds billede – vi har alle del i en fælles guddommelige natur. Jeg synes, at det minder meget om buddhismens tanke om Buddha-naturen".

Dalai Lama læser evangelierne, s. 64

3 Apostlenes Gerninger: 17,28

4 Kolossenserbrevet, 1,27

Det er den samme sandhed, som den humanistiske psykologi kalder "det transcendent Selv", "Selvets virkelighed" og "Overbevidsthed".

3. Kendsgerningen om udødelighed og evigt liv

Alle de store verdensreligioner har forestillinger om evigt liv. Kristne og muslimer tror på en opstandelse og et evigt liv efter døden. Buddhister og hinduer tror også på et evigt liv, men via frigørelse ved yoga og fuldstændig oplysning. Østen har fremhævet, at frigørelsen skal ske som led i mange inkarnationers udvikling og bestræbelser. Ingen bliver fuldkommen i løbet af et enkelt liv. Reinkarnation eller loven om genfødsel har derfor været et centralt element i Østens lære. Den esoteriske kristendom, gnosticismen, den muslimske sufi-mystik og jødernes kabbala lægger også vægt på læren om reinkarnation. Og der findes adskillige klare henvisninger til reinkarnationslæren i evangelierne. Det tyder på, at det var en naturlig del af kristendommen. Jesus fortæller f.eks. to gange, at Johannes Døberer er profeten Elias, der omtales i *Det Gamle Testamente*.

Læren om karma eller loven om årsag og virkning hører også med. Normalt betragtes karmaloven som Østens lære, men der er mange og klare eksempler på karmalovens konsekvensprincip i evangelierne. Det er læren om, at man høster, som man sår, og det styrer sjælenes udvikling på vejen mod fuldkommenhed.

4. Kendsgerningen om den fortsatte åbenbaring

Troen på at den guddommelige hensigt i afgørende perioder, hvor verden er i nød, åbenbares gennem udsendinge, er markant til stede i alle de store verdensreligioner. Uanset om man kalder dem oplyste budbringere, profeter, vismænd, indviede, oplyste, Guds søn, avatarer eller Verdenslærere, så bekræfter historien, at de viser sig, hver gang menneskeheden har behov for næste fase i åbenbaringen af den guddommelige plan for planeten og menneskeheden. Det er en kendsgerning, der er nært knyttet til menneskets tro på Guds barmhjertighed, som altid imødekommer menneskets virkelige behov. Gud defineres som kærlighed, og guddommen reagerer derfor altid på menneskets påkaldelse og nød. Det er en lov, der bekræftes af mange oplyste Verdenslærere, som har valgt at inkarnere for at lede menneskeheden fra mørket til lyset og fra død til udødelighed.

Det er er en kendsgerning, der får hinduer til at se frem til Vishnus inkarnation som Kalki Avataren. I *Bhagavad Gita* udtaler Krishna, der er en af Vishnus 10 inkarnationer: *"Når som helst retfærdighed (Dharma) er i forfald, og uretfærdighed (Adharma) viser sig, da – kære Bharatas efterkommer – manifesterer jeg mig"*.⁵ Og i *Matthæusevangeliet* siger Kristus: *"Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende"*.⁶

5. Kendsgerningen om menneskehedens slægtskab

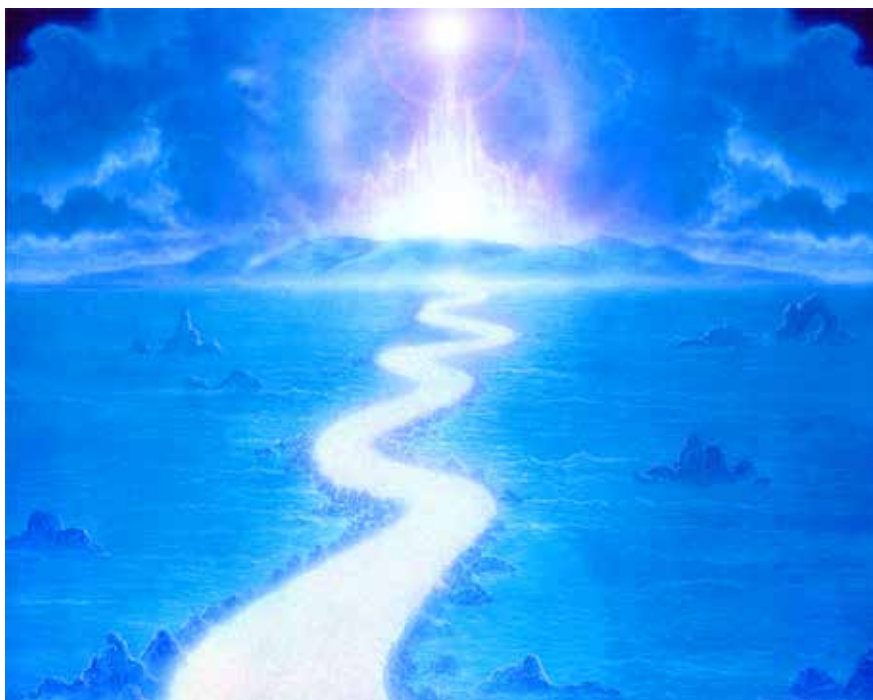
Erkendelsen af at alle mennesker har samme guddommelige ophav, og at der i hvert menneske findes et åndeligt frø, der med tiden vil spire, vokse og udfolder sig og åbenbare en fuldkommen gudesøn, er grundlaget for alt broderskab. Dengang Kristus blev bebrejdet, at han kaldte sig gudesøn, svarede han med et citat fra Det Gamle Testamente: *"Jeg har sagt, at I er guder"*.⁷

⁵ *Bhagavad Gita*, 4,7

⁶ *Matthæusevangeliet*, 28,20

⁷ *Johannesevangeliet*, 10,33

Alle mennesker er guder i svøb. Alle er i familie med den højeste åndelige virkelighed. Og når den indre virkelighed realiseres i det enkelte menneske, etableres de gode menneskelige relationer i verden. Religion, der ikke fører til gode menneskelige relationer, fører ikke til guddommelighed.

6. Kendsgerningen om vejen til Gud

Alle åndelige traditioner beskriver udviklingens mål. Bibelen siger "Faderens hus", men udviklingsvejen kaldes også helliggørelsens vej, pilgrimsfærden, den åndelige evolution, discipelskabets vej, indvielsesvejen eller ganske enkelt "vejen tilbage". Og erfaringer af virkelighedens dybde dimension ("gudserfaringer", "religiøse erkendelser" o.l.) fører angiveligt til frelse eller befrielse, som også kaldes oplysning, unio mystica, rigpa⁸ eller moksha.⁹

Det er arven fra historiens oplyste, mystikere, esoterikere og helgener, der viser vejen til forening med det absolutte. Sjælene, der overskred alle teologier og religiøse udformninger, har bekræftet, at udviklingsvejen findes ved at gennemføre den ved egen kraft. De har underkastet sig den nødvendige disciplin, de har accepteret udviklingsvejens betingelser, og de har opnået fuldkommenhed. De har erkendt de guddommelige mysterier, oplevet den sande samadhi og forenet sig med Buddha-bevidstheden.

Den esoteriske lære fremhæver, at der er tre discipliner, som fører det åndeligt søgende menneske til forening med det guddommelige: Meditation, åndsvidenskabelige studier og aktivt tjenestearbejde for medmennesket.

⁸ Rigpa er et tibetansk ord, som egentlig betyder 'intelligens' eller 'årvågenhed'. I Dzogchen, de højeste belæringerne inden for tibetansk buddhistisk tradition, har rigpa dog en dybere mening og betegner sindets inderste natur. Buddhas Lære viser vejen frem til at erkende denne ultimative natur, en alvidende og oplyst tilstand – så universel, så grundlæggende, at den ophæver al dualisme, og alle tilsyneladende modsætninger.

⁹ Moksha betyder "befrielse", "frelse", "forløsning" og "udfrielse" fra karmas lov og dermed fra reinkarnationens cyklus af død og genfødsel. Moksha er hinduernes betegnelse for Nirvana.

7. Kendsgerningen om de oplyste sjæle

De sidste tre kendsgerninger er ikke nye erkendelser, men de har ikke været betonet særlig stærkt i de traditionelle religioner, men det vil de blive i fremtiden.

Alle store religioner har forestillinger om et gudsrige, et overmenneskeligt rige eller et åndeligt eksistensplan. Kristus talte om et rige, som er *"inden i jer"* og *"ikke af denne verden"*. Umiddelbart før sin forklarelse, fortalte han sine disciple at – *"nogle af de, der står her, skal ikke smage døden, før de ser Guds rige"*.¹⁰

Forestillingen om eksistensen af "profeternes himmel" eller et overjordisk rige, som buddhisterne kalder Tushita-himlen, hvor bodhisattvaerne¹¹ og de oplyste opholder sig, løber som en rød tråd gennem alle religionernes forestillinger. Forestillingerne besvarer spørgsmålet om, hvad der sker med profeterne og de oplyste, når de forlader fysisk eksistens. Iflg. den esoteriske lære deltager visdommens mestre fortsat i udviklingen af menneskehedens udvikling og civilisation. De fungerer som menneskehedens vejledere, og de står bag de idéer og den inspiration, der strømmer ind i alle menneskelivets politiske, religiøse og kulturelle områder.

Den syvende kendsgerning er desuden sandheden om, at der findes andre bevidste skabninger end mennesker, dyr, planter og Jordens øvrige fysiske skabninger. De findes, de er usynlige for det fysiske øje, og de kaldes devaer, amesha spentaer, skabende hierarkier eller hærskarer. De har alle en funktion i helheden, og de samarbejder ofte med Jordens oplyste sjæle.

8. Kendsgerningen om guddommelig påkaldelse og indgriben

Mennesket har til alle tider påkaldt det guddommelige og bedt om hjælp og vejledning, og erfaringerne med bønsspraksis har religionerne beskrevet til overflod. Det man i nutiden kalder bøn, gudstjeneste og meditation, repræsenterer menneskehedens uerstattelige arv.

¹⁰ Lukasevangeliet, 9,27

¹¹ Bodhisattva betyder *"den, hvis natur (Sattwa) er blevet intelligens (Bodhi)"*. I den buddhistiske hierarkiske rækkefølge står en Bodhisattva et trin under en Buddha.

Set fra et esoterisk perspektiv er gudstjeneste et forsøg på at skabe en samlet tilnærmelse til det åndelige og guddommelige. Gruppeaktivitet bliver den nye verdensreligions grundlæggende kvalitet. Menneskeheden har primært brugt bøn, men bøn er en følelsesmæssig metode. Fremtidens rituelle praksis bliver baseret på gruppemeditation, der har til opgave at skabe direkte *telepatisk* kontakt til de oplyste sjæle på de indre bevidsthedsplaner. Det er et tjenestearbejde, der repræsenterer en ny udvikling af fortidens praksis. Årsagen er, at i nutiden og i fremtiden bliver menneskeheden mere og mere mentalt orienteret end tidligere tiders mennesker, der primært var følelsesbetonede. Det giver mulighed for en ny og dybere kontakt med de åndelige niveauer.

Når en gruppe mentalt fokuserede mennesker i fællesskab udsender en oplyst tanke om guddommelig inspiration, vil energistrømmen nå de oplyste sjæle på de indre planer, og de svarer ved at udsende en tilsvarende strøm af inspiration til gruppen og dermed ind i menneskehedens kollektive bevidsthed.

Påkaldelse og svar kaldes *videnskaben om invokation og evokation*, og iflg. åndsvidenskaben bliver det et vigtigt tjenestearbejde i fremtidens nye verdensreligion. Videnskaben om invokation og evokation er baseret på kendskab til tankens skabende kraft. Den omfatter bl.a. viden om visualisering og meditation på formål, som f.eks. verdensfred. Fokuseret tankeenergi har en stærk virkning, der skaber respons fra de indre eksistensplaner, og når det praktiseres i grupper, skaber det en virkning, der er langt stærkere og mere effektiv end fortidens bøn, fordi den er mere målrettet og dynamisk. Gruppens samlede koncentrerede opmærksomhed skaber et mentalt spændingsfelt, som de skabende idéer og tankeformer kan "fødes" ind i.

Den nye verdensreligions meditationer vil især blive centreret omkring de tolv årlige fuldmånetidspunkter. Det vil med tiden forene menneskehedens påkaldende eller invokative aktivitet med Hierarkiets evokative respons, og forbindelsen mellem menneskeheden og Hierarkiet bliver en levendegjort lysbro af kærlighed og lys.

Brugen af mantriske formularer har været centrale elementer i alle verdens religioner. De kristne har Fadervor, hinduerne har Gayatri-mantraet og buddhisterne har Om Mani Padme Hum. I nutiden bruger utallige mennesker verden over dagligt *Den Store Invokation*,¹² som er Den Nye Tidsalders universelle verdensbøn. Den udtrykker menneskehedens kollektive hensigt i koncentreret form. Når den intonerer med

12 *Den Store Invokation* kan frit downloades fra www.visdomsnettet.dk

tankemæssig styrke og dybfølt hensigt, skabes der en dynamisk strøm af oplyst kraft, som når sjælene på de indre planer. De oplyste sjæle besvarer påkaldelsen ved at sende energierne lys, kærlighed og kraft ind i den kollektive bevidsthed. På den måde kan menneskeheden bruge sin frie vilje til at skabe en "ny himmel og en ny jord" i et nært samarbejde med mestrene.

Gayatri-mantraet

9. Kendsgerningen om Universet som levende og bevidst

Den nye verdensreligion vil også betone den sandhed, at Universet er en levende og bevidst skabning – "for i Ham lever vi, ånder vi og er vi".¹³ Det ufattelige kosmos er simpelthen en levende manifestation af den guddommelige natur. Det er derfor sandt, når det siges, at der findes ét stort liv, som manifesterer sig i utallige former – fra de gigantiske stjernegalakser, solsystemer og planetsfærer, til mennesker, dyr, planter og det mindste atom. Livet i alle er ét. Det er formerne, der skaber forskellighed og mangfoldighed.

Udforskningen af rummet skaber nye forestillinger om Universets tilblivelse og natur. Astronomen James Jeans sagde, at "Universet mere ligner en stor tanke end en stor maskine", og en anden astronom, Arthur Eddington, har sagt: "Universets substans er tankesubstans". Det er forestillinger, der er i overensstemmelse med de udtalelser,

¹³ Apostlenes Gerninger: 17,28

som findes i Indiens vediske skrifter, der er tusinder af år gamle. Udbredelsen af den esoteriske astrologi har bekræftet, at Universets stjerner og planeter har et samspil, og at de er levende, bevidste skabninger, der har samme intime relationer, som mennesker har med hinanden. Den astrologiske videnskab giver vigtige informationer om de energier og kvaliteter, der strømmer ind i menneskets bevidsthed hver måned, og kvaliteten varierer efterhånden som Solen passerer gennem de tolv stjernetegn.

Shakyamuni Buddha har forudsagt, at på et tidspunkt, når hans egen lære er i tilbagegang, vil en Buddha igen manifestere sig. Denne Buddha vil genoprette, hvad der i årenes løb er gået tabt. Buddhisterne ser derfor frem til øjeblikket, hvor den femte Buddha – Maitreya Buddha – forlader Tushita-himlen, hvor han opholder sig, og viser sig for menneskeheden. På samme måde venter muslimerne på Imam Mahdis genkomst og jøderne afventer Messias' tilsynekomst.

Ifølge åndsvidenskaben er menneskeheden på vej ind i en fase, hvor Verdenslæreren, som bl.a. er kendt under de ovenstående navne, er på vej til at manifestere sig fysisk.

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk